Samling af Afgørelser

RETTENS DOM (Tiende Udvidede Afdeling)

6. november 2024*

»Voldgiftsbestemmelse – tilskudsaftale vedrørende TTD.EU-projektet (»European Quality Wines: Taste the Difference«) – oplysningskampagner og salgsfremstød for landbrugsprodukter gennemført i det indre marked og i tredjelande – suspension af tilskudsaftalen – mistanke om svig i forbindelse med en strafferetlig efterforskning vedrørende en anden tilskudsaftale – erstatningsansvar inden for kontrakt«

I sag T-440/22,

Unione Italiana Vini Servizi Soc. coop. arl (UIV Servizi), Milano (Italien), ved advokaterne B. Bonafini, D. Rovetta og V. Villante,

sagsøger,

mod

Det Europæiske Forvaltningsorgan for Forskning (REA) ved S. Payan-Lagrou og V. Canetti, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne D. Waelbroeck og A. Duron,

sagsøgt,

har

RETTEN (Tiende Udvidede Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, O. Porchia (refererende dommer), og dommerne M. Jaeger, L. Madise, P. Nihoul og S. Verschuur,

justitssekretær: fuldmægtig P. Cullen,

på grundlag af den skriftlige forhandling

efter retsmødet den 6. marts 2024,

henset til den påstand om, at det fastslås, at det er ufornødent at træffe afgørelse, som REA har indgivet den 10. september 2024,

henset til afgørelsen om at genåbne retsforhandlingernes mundtlige del,

* Processprog: engelsk.

under henvisning til sagsøgerens bemærkningerne til påstanden om, at det er ufornødent at træffe afgørelse indleveret til Rettens Justitskontor den 14. oktober 2024,

henset til afgørelserne af 21. oktober 2024 om at henskyde denne påstand om ikke at træffe afgørelse til behandlingen i forbindelse med sagens realitet, at afslutte retsforhandlingernes mundtlige del,

afsagt følgende

Dom

1 Med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 272 TEUF har sagsøgeren, Unione Italiana Vini Servizi Soc. coop. arl (UIV Servizi), for det første nedlagt påstand om, at det fastslås, at afgørelsen truffet af REA om at suspendere tilskudsaftale nr. 874904 vedrørende projektet »European Quality Wines: Taste the Difference) – TTD.EU«, der er indeholdt i REA's skrivelse af 2. maj 2022 (herefter »bekræftelsesskrivelsen om suspension«), for det andet, at REA tilpligtes at ophæve suspensionen af tilskudsaftalen TTD.EU, og for det tredje, at REA tilpligtes at betale erstatning til sagsøgeren for det økonomiske og ikke-økonomiske tab, som denne hævder at have lidt som følge heraf.

Tvistens baggrund

2 Sagsøgeren er en italiensk sammenslutning, der repræsenterer virksomheder inden for den italienske vinsektor på europæisk og internationalt plan siden 1895. Den tilbyder en bred vifte af tjenesteydelser til vinbranchen, herunder rådgivning om finansiering og europæiske projekter.

3 Den 6. december 2019 indgik sagsøgeren i sin egenskab af koordinator og støttemodtager samt den spanske sammenslutning Organización Interprofesional del Vino de España (OIVE) i sin egenskab af støttemodtager en tilskudsaftale med referencen 874904 med Forvaltningsorganet for Forbrugere, Sundhed, Landbrug og Fødevarer (CHAFEA) med henblik på gennemførelse af et projekt benævnt »European Quality Wines: Taste the Difference – TTD.EU« med henblik på at fremme italienske og spanske vine på markederne i Kina og USA (herefter »TTD.EU-tilskudsaftalen«). Fra den 1. april 2021 fik REA til opgave at gennemføre CHAFEA's foranstaltninger.

4 TTD.EU-tilskudsaftalen indgik i indkaldelsen af forslag af 15. januar 2019 om tilskud til oplysningskampagner og salgsfremstød for landbrugsprodukter gennemført i det indre marked og i tredjelande i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1144/2014 (EUT 2019, C 18, s. 4).

5 I henhold til artikel 3 i TTD.EU-tilskudsaftalen havde den en varighed på 36 måneder fra den 1. marts 2020.

6 Ved skrivelse af 16. april 2020 meddelte OIVE sagsøgeren, at denne sammenslutning ønskede at bringe sin deltagelse i TTD.EU-tilskudsaftalen til ophør med virkning fra den 1. marts 2020.

7 Ved skrivelse af 29. maj 2020 anmodede sagsøgeren CHAFEA om dels at oprette et tillæg til TTD.EU-tilskudsaftalen med henblik på at fastslå, at OIVE havde opsagt den nævnte aftale, dels at Promotora d'Exportacions Catalanes, SA (Prodeca) blev tilføjet som støttemodtager. Det nævnte tillæg blev indgået med CHAFEA den 6. juli 2020.

8 Mellem den 24. april og den 1. november 2020 og mellem den 18. januar og den 22. maj 2021 blev projektet suspenderet på grundlag af artikel 35 i TTD.EU-tilskudsaftalen på grund af covid-19-pandemien.

9 I februar 2021 afsluttede sagsøgeren proceduren for udvælgelse af det organ, der skulle gennemføre det projekt, der var genstand for TTD.EU-tilskudsaftalen, og som var ansvarligt for gennemførelsen af foranstaltningerne med henblik på at nå dette projekts mål. Ópera Business Dreams SLU fik tildelt kontrakten om gennemførelse af det nævnte projekts foranstaltninger.

10 Den 28. juli 2021 meddelte sagsøgeren REA på deltagerportalen, at Guardia di Finanza di Milano (told- og finanspolitiet i Milano, Italien) den 27. maj 2021 havde foretaget en revision hos sagsøgeren på grundlag af en kendelse om ransagning og beslaglæggelse, som Den Italienske Republiks anklagemyndighed ved Tribunale di Milano (retten i Milano, Italien) havde udstedt den 24. maj 2021. Revisionen blev gennemført i forbindelse med en straffesag på nationalt plan mod sagsøgerens administrerende direktør, sagsøgerens økonomidirektør og den eksterne konsulent for sagsøgeren samt Veronafiere SpA på grund af mistanke om svig (herefter »den strafferetlige efterforskning«). Denne revision, der vedrørte en tilskudsaftale med referencenummer 826012, som sagsøgeren er koordinator for og støttemodtager under, nemlig aftalen »Native Grapes Academy – NGA« (herefter »NGA-tilskudsaftalen«), fokuserede på kontraktforholdet mellem Veronafiere og sagsøgeren og på, under hvilke vilkår de to hovedkontrakter mellem disse to selskaber kunne bestå samtidigt.

11 Den 6. august 2021 blev der afholdt et møde pr. videokonference (herefter »videokonference-mødet af 6. august 2021«) mellem sagsøgeren og den ansvarlige for TTD.EU-tilskudsaftalen hos REA, hvorunder sagsøgeren fremlagde yderligere oplysninger vedrørende den strafferetlige efterforskning. Ved denne lejlighed bemærkede den ansvarlige for TTD.EU-tilskudsaftalen hos REA ifølge sagsøgeren, at eftersom den strafferetlige efterforskning vedrørte en særskilt tilskudsaftale, nemlig NGA-tilskudsaftalen, fandt den ansvarlige det ikke nødvendigt at træffe en foranstaltning vedrørende gennemførelsen af TTD.EU-tilskudsaftalen, som derfor kunne fortsætte sin normale gennemførelse.

12 Efter videokonference-mødet af 6. august 2021 fremsendte REA de af sagsøgeren fremlagte oplysninger til Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF). Ved skrivelse af 13. januar 2022 blev REA underrettet om, at OLAF den 7. december 2021 havde indledt en undersøgelse af beskyldninger om svig og andre uregelmæssigheder i forbindelse med gennemførelsen af de tilskudsaftaler, som sagsøgeren, Veronafiere og andre enheder havde indgået med Den Europæiske Union, herunder TTD.EU-tilskudsaftalen (herefter »OLAF-undersøgelsen«). Det fremgik i øvrigt af dette notat, at der ikke var planlagt forebyggende administrative foranstaltninger på tidspunktet for indledningen af undersøgelsen.

13 Den 27. januar 2022 anmodede Den Europæiske Anklagemyndighed i Milano forundersøgelsesdommeren ved Tribunale di Milano (retten i Milano) om en forlængelse på seks måneder af fristen for den strafferetlige efterforskning.

14 Ved skrivelse af 23. februar 2022 (ref. Ares (2022)1381304) (herefter »forhåndsmeddelelsen«) meddelte REA sagsøgeren, at organet havde til hensigt at suspendere TTD.EU-tilskudsaftalen på grundlag af aftalens artikel 33.2. I denne meddelelse anførte REA følgende:

»[P]å grundlag af de modtagne oplysninger om, at Deres organisation er genstand for en strafferetlig efterforskning i Italien som følge af mistanke om svig, mener vi, at gennemførelsen af [TTD.EU-tilskudsaftalen] ikke kan fortsætte og bør suspenderes, indtil situationen er afklaret.«

15 Den 22. marts 2022 fremsatte sagsøgeren sine bemærkninger til forhåndsmeddelelsen. Sagsøgeren gjorde bl.a. gældende, at sammenslutningen som juridisk person ikke var involveret i nogen straffesag, og at den af REA nævnte strafferetlige efterforskning vedrørte to af dens ansatte.

16 Ved bekræftelsesskrivelsen om suspension bekræftede REA, at organet ville suspendere TTD.EU-tilskudsaftalen fra den 8. maj 2022, og forkastede sagsøgerens bemærkninger, idet REA bl.a. anførte, at suspensionen af TTD.EU-tilskudsaftalen var baseret på denne tilskudsaftales artikel 33.2.1, litra a). Ifølge REA havde de fysiske personer, der var genstand for den strafferetlige efterforskning, nemlig været beføjet til at repræsentere sagsøgeren eller træffe afgørelser på dennes vegne, hvilket i henhold til artikel 33.2.1, litra a), i TTD.EU-tilskudsaftalen begrundede en suspension af denne aftale. I denne henseende præciserede REA i øvrigt, at selv om den strafferetlige efterforskning stadig var igangværende, og der på daværende tidspunkt ikke var bevis for uregelmæssigheder eller svig, kunne organet med henblik på at beskytte Unionens finansielle interesser suspendere TTD.EU-tilskudsaftalen i tilfælde af mistanke om svig, således som det var anført i den nævnte bestemmelse.

17 Ved e-mail af 6. maj 2022 anmodede sagsøgeren om afholdelse af et møde i Bruxelles (Belgien) med REA med henblik på at drøfte bekræftelsesskrivelsen om suspension og forsøge at finde en mindelig løsning.

18 Den 24. maj 2022 (jf. præmis 12 ovenfor) blev der i forbindelse med OLAF-undersøgelsen foretaget en kontrol på stedet i sagsøgerens lokaler i Italien for at efterprøve, om sagsøgeren havde begået uregelmæssigheder i forbindelse med projekter finansieret af Unionen, herunder det projekt, der var genstand for TTD.EU-tilskudsaftalen.

19 Den 25. maj 2022 suspenderede REA betalingsfristen på grundlag af artikel 31.1, litra c), i TTD.EU-tilskudsaftalen på grund af tvivl om støtteberettigelsen af de omkostninger, der var anmeldt i årsregnskaberne, som krævede yderligere kontroller, revisioner eller undersøgelser.

20 Ved e-mail af 30. maj 2022 afslog REA sagsøgerens anmodning om afholdelse af et møde (jf. præmis 17 ovenfor), fordi OLAF-undersøgelsen var igangværende, hvorfor organet ikke kunne drøfte konkrete spørgsmål vedrørende suspensionen af TTD.EU-tilskudsaftalen eller OLAF-undersøgelsen.

21 Den 12. juli 2022 har sagsøgeren anlagt den foreliggende sag.

De faktiske og processuelle omstændigheder efter sagens anlæggelse

22 Den 12. juli 2022 anmodede Den Europæiske Anklagemyndighed i Milano forundersøgelsesdommeren ved Tribunale di Verona (retten i Verona, Italien) om arrest af beløb på 2 085 810,96 EUR hos sagsøgeren. Den 13. september 2022 tog forundersøgelsesdommeren ved

Tribunale di Verona (retten i Verona) denne påstand til følge og traf bestemmelse om arrest af et beløb på 2 085 810,96 EUR hos sagsøgeren og, såfremt det måtte vise sig umuligt at foretage arrest i dette beløb, arrest i sagsøgerens aktiver op til dette beløb.

23 Ved skrivelse af 23. september 2022 indgav sagsøgeren en anmodning til Tribunale di Verona (retten i Verona) om fornyet prøvelse af den af samme ret anordnede arrest.

24 Den 2. februar 2023 anmodede anklagemyndigheden ved Corte dei conti (revisionsret, Italien) i regionen Lombardiet (Italien) om en arrest i sagsøgerens aktiver og bankkonti med henblik på at beskytte Unionens midler inden for rammerne af NGA-tilskudsaftalen. Ved kendelse nr. 2/2023 af 13. februar 2023 gav dommeren ved Corte dei conti (revisionsret) i regionen Lombardiet tilladelse til beslaglæggelse af et beløb på 2,085 mio. EUR, indtil kendelsen blev opretholdt eller ændret efter et retsmøde, der var berammet til den 16. marts 2023. Da sagsøgeren havde betalt det nævnte beløb den 23. februar 2023, blev kendelsen om beslaglæggelse fra Corte dei conti (revisionsret) i regionen Lombardiet ophævet, og sagen blev afsluttet.

25 Ved et svar på en af Retten foreslået foranstaltning med henblik på sagens tilrettelæggelse bekræftede parterne i retsmødet, at OLAF-undersøgelsen var blevet afsluttet den 12. december 2022. I denne henseende præciserede parterne ligeledes, at OLAF på grundlag af denne undersøgelses konklusioner havde fremsendt finansielle henstillinger til REA, hvis gennemførelse for så vidt angår TTD.EU-tilskudsaftalen ikke på datoen for retsmødet havde givet anledning til gennemførelsesforanstaltninger.

26 Den 10. september 2024 indleverede REA en påstand om, at det blev fastslået, at det er ufornødent at træffe afgørelse i sagen, hvori organet meddelte Retten, at suspensionen af TTD.EU-tilskudsaftalen var blevet ophævet. I denne forbindelse fremlagde REA en skrivelse af 13. maj 2024, hvorved organet meddelte sagsøgeren, at suspensionen af den nævnte aftale som følge af en analyse af konklusionerne i OLAF's undersøgelse og de nyligt fremkomne resultater af den strafferetlige efterforskning kunne ophæves.

27 Som følge af genåbningen af retsforhandlingernes mundtlige del den 14. oktober 2024 indgav sagsøgeren sine bemærkninger til REA's påstand om, at det er ufornødent at træffe afgørelse. Idet sagsøgeren i disse bemærkninger bekræftede, at suspensionen af TTD.EU-tilskudsaftalen var blevet ophævet, og at gennemførelsen af sidstnævnte var blevet genoptaget, modsatte sagsøgeren sig den nævnte påstand om, at det er ufornødent at træffe afgørelse, af forskellige årsager.

28 For det første har sagsøgeren gjort gældende, at påstanden om, at det er ufornødent at træffe afgørelse, blev fremsat meget sent af REA, således at den bør afvises.

29 For det andet har sagsøgeren gjort gældende, at selv om REA »formelt« har ophævet suspensionen af TTD.EU-tilskudsaftalen, melder organet nu om »tekniske hindringer« for aftalens konkrete gennemførelse. Sagsøgeren har i denne henseende i øvrigt påpeget, at den formelle »reaktivering« af TTD.EU-tilskudsaftalen fra REA's side udgør en indrømmelse af den oprindelige suspensions fejlagtige karakter, så meget desto mere fordi alle omstændighederne i forbindelse med den foreliggende sag er forblevet uændret fra begyndelsen.

30 For det tredje har sagsøgeren gjort gældende, at REA, i stedet for at fremsætte påstanden om, at det er ufornødent at træffe afgørelse, til Retten, kunne have kontaktet sagsøgeren med henblik på i forvejen at drøfte genoptagelsen af TTD.EU-tilskudsaftalen og dennes følger for den foreliggende sag. REA har ved at agere uden først at informere sagsøgeren handlet i ond tro.

31 For det fjerde mener sagsøgeren at have en interesse i, at Retten træffer afgørelse om erstatningspåstanden og følgelig tager stilling til spørgsmålet om, hvorvidt den oprindelige suspension af TTD.EU-tilskudsaftalen var lovlig eller ej. Rettens anerkendelse af, at suspensionen var ulovlig, udgør i sig selv en interesse i søgsmålet og en afgørende form for kompensation i form af en genoprettelse af sagsøgerens omdømme på vinmarkedet.

Parternes påstande

32 Sagsøgeren har i det væsentlige i sit seneste skriftlige indlæg nedlagt følgende påstande:

– Det fastslås, at den afgørelse om suspension af TTD.EU-tilskudsaftalen, der er indeholdt i bekræftelsesskrivelsen om suspension, er ugyldig.

– REA tilpligtes at ophæve suspensionen af TTD.EU-tilskudsaftalen.

– REA tilpligtes at betale sagsøgeren et beløb på 500 000 EUR i erstatning.

– Det fastslås, at sagen bevarer sin genstand.

– REA tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

33 REA har i det væsentlige i sit seneste skriftlige indlæg nedlagt følgende påstande:

– Det fastslås, at det er ufornødent at træffe afgørelse i sagen.

– Subsidiært, frifindelse, idet søgsmålet delvis skal afvises og er ugrundet i sin helhed.

– Sagsøgeren tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Retlige bemærkninger

Voldgiftsbestemmelsen

34 Artikel 41.2, første afsnit, i TTD.EU-tilskudsaftalen indeholder en voldgiftsbestemmelse som omhandlet i artikel 272 TEUF, der tillægger Retten og, efter appel, Domstolen enekompetence til at påkende enhver tvist vedrørende fortolkningen, anvendelsen eller gyldigheden af den nævnte aftale, som ikke kan løses i mindelighed.

Den gældende lovgivning

35 Når Retten skal træffe afgørelse i henhold til en voldgiftsbestemmelse i henhold til artikel 272 TEUF, skal den afgøre tvisten på grundlag af den materielle lovgivning, der finder anvendelse på kontrakten (jf. i denne retning dom af 18.12.1986, Kommissionen mod Zoubek, 426/85, EU:C:1986:501, præmis 4).

36 I den foreliggende sag er aftalen i henhold til den lovvalgsklausul, der er indsat i artikel 41.1 i TTD.EU-tilskudsaftalen, omfattet af gældende EU-ret, om nødvendigt suppleret af belgisk ret.

37 Det følger heraf, således som parterne har bekræftet i retsmødet, at TTD.EU-tilskudsaftalen er reguleret af de relevante bestemmelser i EU-retten, dvs. bl.a. EUF-traktaten og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT 2018, L 193, s. 1, herefter »finansforordningen«).

38 Det bør desuden præciseres, at når Unionens institutioner, organer, kontorer eller agenturer gennemfører en kontrakt, er de fortsat underlagt de forpligtelser, der påhviler dem i henhold til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og de generelle principper i EU-retten (herefter »chartret«) og de generelle principper i EU-retten (jf. i denne retning dom af 16.7.2020, ADR Center mod Kommissionen, C-584/17 P, EU:C:2020:576, præmis 86). Hvis parterne i deres kontrakt i henhold til en voldgiftsbestemmelse beslutter at tillægge Unionens retsinstanser kompetence til at påkende tvister vedrørende denne kontrakt, har den nævnte retsinstans således kompetence til at tage stilling til tilsidesættelser af chartret og de generelle principper i EU-retten, uanset hvilken lov der i henhold til den nævnte kontrakt finder anvendelse herpå (dom af 16.7.2020, Inclusion Alliance for Europe mod Kommissionen, C-378/16 P, EU:C:2020:575, præmis 81).

39 Med henblik på at udfylde et hul i kontraktvilkårene eller i de relevante EU-retlige bestemmelser er TTD.EU-tilskudsaftalen desuden reguleret af den nationale ret, der er angivet i aftalen, dvs. i den foreliggende sag belgisk ret.

40 Det er således nødvendigt at præcisere de regler, der regulerer gennemførelsen og fortolkningen af kontrakter i belgisk ret, således som de var gældende på tidspunktet for indgåelsen og gennemførelsen af TTD.EU-tilskudsaftalen.

41 Artikel 1134 i code civil belge (den belgiske borgerlige lovbog) foreskriver i stk. 1, at »[l]ovligt indgåede kontrakter er juridisk bindende for kontrahenterne«, og i stk. 2, at »[d]e kun [kan] ophæves ved fælles overenskomst eller af lovbestemte årsager«.

42 Artikel 1134, stk. 3, i den belgiske borgerlige lovbog foreskriver desuden, at kontrakterne skal opfyldes loyalt. Artikel 1135 i samme lovbog foreskriver, at »[k]ontrakterne ikke blot [forpligter] til det, der udtrykkeligt er fastsat heri, men også til alle de konsekvenser, som ifølge billighed, sædvane eller lov følger af forpligtelsen efter dens natur«.

43 For så vidt angår fortolkningen af kontrakter bestemmes det i artikel 1156 i den belgiske borgerlige lovbog, at det skal »undersøges, hvad aftaleparternes fælles hensigt og kontraktens formål har været snarere end kontraktens ordlyd«.

44 Det fremgår endvidere af artikel 1157 i den belgiske borgerlige lovbog, at »når et vilkår kan have to betydninger, skal det snarere forstås som havende den betydning, hvormed det kan have kun en virkning«.

45 Endelig fremgår det af artikel 1161 i den belgiske borgerlige lovbog, at »[a]lle bestemmelser i aftalen skal fortolkes på baggrund af de øvrige bestemmelser, idet hver enkelt bestemmelse skal tillægges den betydning, der følger af helheden«, og i henhold til samme lovbogs artikel 1162,

som fastlægger princippet om fortolkning til skade for den, der har affattet aftalevilkåret, at »[i] tvivlstilfælde fortolkes aftalen mod den, der har fastsat bestemmelserne, og til fordel for den, der har påtaget sig forpligtelsen«.

Den første påstand om, at Retten fastslår, at bekræftelsesskrivelsen om suspension af TTD.EU-tilskudsaftalen er ugyldig

46 Til støtte for denne første påstand har sagsøgeren fremsat fire anbringender vedrørende henholdsvis:

– for det første den ulovlige karakter af bekræftelsesskrivelsen om suspension og den fejlagtige anvendelse af artikel 33.2.1, litra a), i TTD.EU-tilskudsaftalen

– for det andet tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet

– for det tredje den ulovlige karakter af bekræftelsesskrivelsen om suspension og den manglende anvendelse af artikel 33.2.1, litra b), i TTD.EU-tilskudsaftalen

– for det fjerde tilsidesættelsen af princippet om god forvaltning som omhandlet i artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og af de almindelige EU-retlige principper om retssikkerhed, princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, proportionalitetsprincippet samt af begrundelsespligten som omhandlet i artikel 296, stk. 2, TEUF.

47 Inden de nævnte anbringender behandles, skal det bemærkes, at det følger af fast retspraksis, at en sagsøgers søgsmålsinteresse for så vidt angår sagens genstand skal foreligge på tidspunktet for sagens anlæggelse, idet sagen i modsat fald afvises. Sagens genstand skal som søgsmålsinteressen bestå indtil retsafgørelsen, idet det i modsat fald findes ufornødent at træffe afgørelse, hvilket forudsætter, at søgsmålet med sit resultat kan bibringe parten en fordel (jf. dom af 7.6.2007, Wunenburger mod Kommissionen, C-362/05 P, EU:C:2007:322, præmis 42 og den deri nævnte retspraksis).

48 I den foreliggende sag kan ophævelsen af suspensionen af TTD.EU-tilskudsaftalen (jf. præmis 26 ovenfor), der i øvrigt ikke svarer til en tilbagetrækning af afgørelsen om suspension af denne aftale, ikke tilfredsstille sagsøgeren i det omfang, sidstnævnte ved sit søgsmål tilsigter at opnå, at Retten træffer afgørelse i dennes søgsmål mod REA for så vidt angår anvendelsen af TTD.EU-tilskudsaftalen og konstaterer, at afgørelsen om at suspendere den nævnte aftale var ugyldig. Nærmere bestemt kan søgsmålet, eftersom gennemførelsen af TTD.EU-tilskudsaftalen nu vil fortsætte, bibringe sagsøgeren en fordel, for så vidt som det giver mulighed for at afklare fortolkningen af artikel 33.2.1 i TTD.EU-tilskudsaftalen og for at undgå, at den angivelige overtrædelse gentager sig i fremtiden.

49 REA's påstand om, at det er ufornødent at træffe afgørelse, skal derfor forkastes for så vidt angår den første påstand.

50 Der skal således først foretages en samlet undersøgelse af det første og det tredje anbringende vedrørende den ulovlige karakter af bekræftelsesskrivelsen om suspension, den fejlagtige anvendelse af artikel 33.2.1, litra a), i TTD.EU-tilskudsaftalen og den manglende anvendelse af samme tilskudsaftales artikel 33.2.1, litra b).

51 Med det første og det tredje anbringende har sagsøgeren i det væsentlige foreholdt REA at have tilsidesat artikel 33.2.1, litra a), nr. i), i TTD.EU-tilskudsaftalen, for så vidt som, i første række, sagsøgeren som juridisk person ikke var involveret i den strafferetlige efterforskning, som vedrørte to af sammenslutningens ansatte, nemlig fysiske personer, som ifølge sammenslutningen ikke havde beslutningskompetence. I anden række kunne de to fysiske personer, der var berørt af den strafferetlige efterforskning, henset til den omstændighed, at den strafferetlige efterforskning på tidspunktet for suspensionen af TTD.EU-tilskudsaftalen stadig befandt sig på det indledende stadium, ikke kvalificeres som »personer, der er mistænkt for at have begået svig«, som omhandlet i den nævnte tilskudsaftales artikel 33.2.1, litra a), nr. i). I tredje række vedrørte mistanken om svig ikke TTD.EU-tilskudsaftalen, men NGA-tilskudsaftalen, således at REA burde have støttet suspensionen af TTD.EU-tilskudsaftalen på dennes artikel 33.2.1, litra b), der svarer til finansforordningens artikel 202, stk. 2, for hvilken betingelserne for anvendelse imidlertid ikke er opfyldt i den foreliggende sag.

52 REA har herved tilsidesat princippet om uskyldsformodningen i chartrets artikel 48, stk. 1, og anlagt et åbenbart urigtigt skøn med hensyn til de relevante faktiske omstændigheder. REA har ligeledes tilsidesat princippet om god tro ved gennemførelsen af TTD.EU-tilskudsaftalen og forpligtelsen til forudgående underretning og »varsling om resultater« i belgisk ret, hvilket i øvrigt i EU-retligt perspektiv udgør en tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og retssikkerhedsprincippet. Ifølge sagsøgeren meddelte REA nemlig under videokonference-mødet af 6. august 2021 sagsøgeren, at den strafferetlige efterforskning ikke havde nogen indvirkning på TTD.EU-tilskudsaftalen, som ifølge REA derfor kunne videreføres uden vanskeligheder. Dernæst besluttede REA pludseligt og uforklarligt, uden forudgående at underrette sagsøgeren herom, at ændre sit standpunkt og fremsende forhåndsmeddelelsen direkte til sidstnævnte.

53 REA har anfægtet sagsøgerens argumenter.

54 REA har for det første anført, at sagsøgerens to ansatte, der er genstand for den strafferetlige efterforskning, i deres egenskab af administrerende direktør og økonomidirektør for sagsøgeren er bemyndiget til at repræsentere sagsøgeren eller træffe beslutninger på dennes vegne, og at artikel 33.2.1, litra a), i TTD.EU-tilskudsaftalen fastsætter en mulighed for at suspendere den nævnte aftale på grund af mistanke om væsentlige fejl, uregelmæssigheder eller svig over for fysiske personer, der er bemyndiget til at repræsentere støttemodtageren eller træffe beslutninger på dennes vegne. Det følger heraf, at mistanken om svig vedrørende sagsøgerens to ansatte begrundede, at den nævnte tilskudsaftale blev suspenderet. I denne henseende har REA i øvrigt præciseret, at det fremgår af oplysningerne vedrørende meddelelsen om afslutning af den indledende fase af den strafferetlige efterforskning af 12. december 2022, at sagsøgeren som juridisk person ligeledes var involveret i den strafferetlige efterforskning.

55 For det andet har REA gjort gældende, at organet i modsætning til, hvad sagsøgeren har gjort gældende, har overholdt uskyldsformodningen for de ansatte, der var genstand for den strafferetlige efterforskning, for så vidt som det anså dem for »mistænkte« og ikke for »tiltalte« i forbindelse med denne efterforskning.

56 REA er nemlig af den opfattelse, at der i henhold til italiensk strafferetspleje skal sondres mellem en situation, hvor der er tale om en »mistænkt«, og en situation, hvor der er tale om en »tiltalt«. I henhold til artikel 60 i den italienske strafferetsplejelov får en mistænkt status som tiltalt, når den pågældende ved et anklageskrift er blevet anklaget for en lovovertrædelse, efter at anklagemyndigheden har afsluttet efterforskningen. I det foreliggende tilfælde var de ansatte hos

sagsøgeren, der var genstand for den strafferetlige efterforskning, imidlertid ikke blevet tiltalt på tidspunktet for indledningen af proceduren om suspension, og de blev ikke anset for »tiltalte« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 60 i den italienske strafferetsplejelov. REA har fremhævet, at organet i det væsentlige støttede sig på den omstændighed, at den pågældende sagsøgers ansatte i deres egenskab af fysiske personer, der var bemyndiget til at repræsentere sagsøgeren eller træffe beslutninger på dennes vegne, var genstand for den strafferetlige efterforskning i Italien og formelt var blevet indført i strafferegistret den 7. juli 2021, med henblik på at fastslå, at disse ansatte var mistænkt for svig som omhandlet i artikel 33.2.1, litra a), i TTD.EU-tilskudsaftalen, og derfor suspendere den nævnte tilskudsaftale.

57 REA har endvidere gjort gældende, at artikel 33.2.1, litra a), i TTD.EU-tilskudsaftalen har til formål at beskytte Unionens finansielle interesser ved at gøre det muligt at suspendere en aftale om tildeling af tilskud til en støttemodtager, når sidstnævnte har begået eller mistænkes for at have begået svig. Denne bestemmelse, som findes i samtlige standardtilskudsaftaler, gennemfører finansforordningens artikel 131, stk. 3. Formålet med den suspensionsforanstaltning, der er fastsat i artikel 33.2.1, litra a), i TTD.EU-tilskudsaftalen, ville blive bragt i fare, hvis princippet om uskyldsformodningen, således som sagsøgeren har gjort gældende, krævede, at suspensionen først kunne iværksættes, når den tiltalte var blevet kendt skyldig af en straffedomstol.

58 REA har i øvrigt i duplikken fremhævet, at den af sagsøgeren forfægtede fortolkning, hvorefter det projekt, der er genstand for en suspension, kun kan være det projekt, med hensyn til hvilket der er fremsat beskyldninger om uregelmæssigheder eller svig, hverken er underbygget af de gældende regler eller af retspraksis. Selv om den strafferetlige efterforskning, der var baseret på mistanke om svig, vedrørte NGA-tilskudsaftalen, var REA af den opfattelse, at mistanken ligeledes kunne vedrøre TTD.EU-tilskudsaftalen.

59 For det tredje har REA gentaget argumentet om, at organet ved at suspendere TTD.EU-tilskudsaftalen ikke handlede ud fra et fejlagtigt postulat, for så vidt som det er godtgjort, at de to ansatte hos sagsøgeren, der var berørt af den strafferetlige efterforskning, var mistænkt for svig i henhold til italiensk strafferet, såvel på det tidspunkt, hvor organet fremsendte forhåndsmeddelelsen, som på det tidspunkt, hvor det fremsendte bekræftelsesskrivelsen om suspension.

60 For det fjerde har REA indledningsvis gjort gældende, at det anvendte TTD.EU-tilskudsaftalen under overholdelse af princippet om god tro, der er sikret ved artikel 1134 og 1156 i den belgiske borgerlige lovbog. REA har i denne forbindelse fremhævet, at organet har overholdt artikel 33.2.2 i TTD.EU-tilskudsaftalen, som bestemmer, at organet, når det har til hensigt at suspendere gennemførelsen af aftalen, formelt skal underrette støttemodtageren om sin hensigt og bevæggrunde samt opfordre støttemodtageren til at fremsætte sine bemærkninger inden for en frist på 30 dage fra meddelelsen. REA har fremhævet, at organet opfyldte sine kontraktlige forpligtelser ved den 23. februar 2022 at fremsende forhåndsmeddelelsen til sagsøgeren, hvori det på begrundet vis blev meddelt, at organet havde til hensigt at suspendere aftalen, og sagsøgeren blev opfordret til at fremsætte sine bemærkninger inden for den fastsatte frist.

61 Dernæst har REA tilføjet, at selv om det faktisk er korrekt, at sagsøgeren i juli 2021 havde underrettet REA om den igangværende strafferetlige efterforskning i Italien i overensstemmelse med sagsøgerens anmeldelsespligt i henhold til artikel 12 i TTD.EU-tilskudsaftalen, og at den ansvarlige for TTD.EU-tilskudsaftalen hos REA og sagsøgeren havde deltaget i et videokonference-møde, tog REA under dette møde ikke formelt stilling til konsekvenserne af den strafferetlige efterforskning.

62 I denne henseende har REA på den ene side i duplikken fremhævet, at organet havde til hensigt at suspendere TTD.EU-tilskudsaftalen i lyset af de forhold, der var fremkommet under den strafferetlige efterforskning. REA har præciseret, at den omstændighed, at organet fik kendskab til OLAF-undersøgelsen på tidspunktet for forhåndsmeddelelsen, er uden betydning, for så vidt som organet er bundet af disse undersøgelsers fortrolighed, og for så vidt som forhåndsmeddelelsen ikke henviser til den nævnte undersøgelse og ikke vedrører denne.

63 På den anden side har REA i retsmødet og i tråd med det, som REA har fremført i svarskriftet, gjort gældende, at det var efter at være blevet underrettet om indledningen af OLAF-undersøgelsen i januar 2022 – en undersøgelse, som bidrog til organets mistanke om, at sagsøgeren havde begået svig – at REA påtænkte at suspendere TTD.EU-tilskudsaftalen.

64 REA har endvidere gjort gældende, at sagsøgeren, i modsætning til, hvad denne har hævdet, ikke har lidt et alvorligt tab som følge af fremsendelsen af forhåndsmeddelelsen flere måneder efter videokonference-mødet af 6. august 2021, for så vidt som sagsøgeren mellem fremsendelsen af forhåndsmeddelelsen den 23. februar 2022 og suspensionens ikrafttræden den 7. maj 2022 havde tid til at forberede sig på suspensionen og udarbejde en plan med henblik på at afbøde følgerne heraf.

65 Hvad endvidere angår argumentet om, at REA nægtede at mødes med sagsøgeren og at undersøge spørgsmålet under suspensionsproceduren og efter vedtagelsen af suspensionen, har REA ligeledes anført, at organet i modsætning til, hvad sagsøgeren har anført, ikke var forpligtet til at mødes med sagsøgeren efter indledningen af suspensionsproceduren. Desuden har REA ikke lov til at tale med støttemodtageren i henhold til en tilskudsaftale, når der pågår en OLAF-undersøgelse vedrørende denne støttemodtager.

66 Hvad angår argumentet om den angivelige tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og retssikkerhedsprincippet har REA gjort gældende, at dette argument skal afvises, og subsidiært, at organet i modsætning til, hvad sagsøgeren har gjort gældende, overholdt de nævnte principper.

67 Hvad endelig angår argumentet om, at suspensionen af TTD.EU-tilskudsaftalen burde have været støttet på den nævnte aftales artikel 33.2.1, litra b), som afspejler finansforordningens artikel 202, stk. 2, og i forhold til hvilken betingelserne for anvendelse imidlertid ikke er opfyldt, har REA gjort gældende, at dette argument er uden genstand, for så vidt som TTD.EU-tilskudsaftalen i den foreliggende sag blev suspenderet i henhold til denne aftales artikel 33.2.1, litra a), som afspejler finansforordningens artikel 131.

68 Det første og det tredje anbringende rejser i det væsentlige det indledende spørgsmål, om REA, således som sagsøgeren har gjort gældende, ved at vedtage afgørelsen om at suspendere TTD.EU-tilskudsaftalen tilsidesatte artikel 33.2.1, litra a), nr. i), i TTD.EU-tilskudsaftalen.

69 Der skal følgelig foretages en fortolkning af artikel 33.2.1 i TTD.EU-tilskudsaftalen, hvorefter REA har mulighed for at suspendere denne.

70 Artikel 33.2.1 i TTD.EU-tilskudsaftalen foreskriver således følgende:

»Organet kan suspendere gennemførelsen af foranstaltningen eller en del heraf, såfremt:

a) en støttemodtager (eller en fysisk person, der er bemyndiget til at repræsentere støttemodtageren eller træffe beslutninger på dennes vegne) har begået eller mistænkes for at have begået:
   i) væsentlige fejl, uregelmæssigheder eller svig eller
   ii) en alvorlig overtrædelse af forpligtelserne i henhold til denne aftale eller tildelingsproceduren (herunder ukorrekt gennemførelse af foranstaltningen, afgivelse af en falsk erklæring, manglende fremlæggelse af de krævede oplysninger, tilsidesættelse af etiske principper), eller

b) en støttemodtager (eller enhver fysisk person, der er bemyndiget til at repræsentere støttemodtageren eller træffe beslutninger på dennes vegne) – i forbindelse med andre tilskud fra [Unionen] eller Euratom, som er blevet tildelt den pågældende under lignende betingelser – har begået fejl, uregelmæssigheder, svig eller alvorlige tilsidesættelser af systemiske eller tilbagevendende forpligtelser, der har væsentlig indvirkning på dette tilskud (idet konstateringer i forbindelse med andre tilskud udvides til at omfatte det nærværende tilskud – jf. artikel 17.5.2).«

71 I den foreliggende sag skal det fastslås, at REA besluttede at suspendere TTD.EU-tilskudsaftalen i henhold til sidstnævntes artikel 33.2.1, litra a), nr. i), som følge af den omstændighed, at sagsøgerens administrerende direktør og økonomidirektør var genstand for en strafferetlig efterforskning vedrørende mistanke om svig i forbindelse med gennemførelsen af en anden tilskudsaftale end TTD.EU-tilskudsaftalen, nemlig NGA-tilskudsaftalen.

72 For det første fremgår det af ordlyden af artikel 33.2.1, litra a), i TTD.EU-tilskudsaftalen, at REA kan suspendere gennemførelsen af denne aftale, bl.a. på grund af mistanke om svig vedrørende såvel det støttemodtagende selskab som »enhver fysisk person, der er bemyndiget til at repræsentere [selskabet] eller træffe beslutninger på dettes vegne«. Det følger heraf, således som REA med rette har gjort gældende, at mistanke om svig vedrørende sagsøgerens administrerende direktør og økonomidirektør principielt kan begrunde en suspension af TTD.EU-tilskudsaftalen, for så vidt som den administrerende direktør og økonomidirektøren, som i det foreliggende tilfælde, er bemyndiget til at repræsentere sagsøgeren eller træffe beslutninger på dennes vegne.

73 På trods af sagsøgerens forsøg på at lade sin administrerende direktør og økonomidirektør fremstå som almindelige ansatte uden beslutningskompetence, fremgår det af sagsakterne, at det var sagsøgerens økonomidirektør, der undertegnede såvel TTD.EU-tilskudsaftalen som NGA-tilskudsaftalen på sagsøgerens vegne, og at det var sagsøgerens administrerende direktør, der på sagsøgerens vegne underskrev skrivelsen om forudgående tildeling af 19. marts 2021, hvorved Opera Business Dreams fik tildelt kontrakten om gennemførelse af de foranstaltninger, der var knyttet til TTD.EU-tilskudsaftalen.

74 For det andet følger det af ordlyden af artikel 33.2.1, litra a), nr. i), i TTD.EU-tilskudsaftalen, at det er tilstrækkeligt, at støttemodtageren (eller enhver fysisk person, der er beføjet til at repræsentere støttemodtageren eller træffe beslutninger på dennes vegne) har begået eller »mistænkes for at have begået« en væsentlig fejl, en uregelmæssighed eller svig, for at tilskudsaftalen kan

suspenderes. Det følger heraf, at det ikke kræves, at der foreligger svig, eller at der føres bevis herfor, for at REA kan suspendere TTD.EU-tilskudsaftalen (jf. i denne retning dom af 12.12.2013, ANKO mod Kommissionen, T-118/12, ikke trykt i Sml., EU:T:2013:641, præmis 46).

75 I den foreliggende sag skal det imidlertid afgøres, om REA kunne kvalificere sagsøgerens administrerende direktør og økonomidirektør som »personer, der er mistænkt for at have begået svig« som omhandlet i artikel 33.2.1, litra a), nr. i), i TTD.EU-tilskudsaftalen, med den begrundelse, at de var genstand for den strafferetlige efterforskning, navnlig henset til den omstændighed, at den strafferetlige efterforskning i den foreliggende sag på tidspunktet for fremsendelsen af bekræftelsesskrivelsen om suspension stadig befandt sig på et indledende stadium.

76 Sagsøgeren har i denne forbindelse anført, at REA med henblik på at fortolke begrebet »personer, der er mistænkt for at have begået svig« som omhandlet i artikel 33.2.1, litra a), nr. i), i TTD.EU-tilskudsaftalen, burde have taget hensyn til den måde, hvorpå dette begreb blev anvendt i italiensk strafferet, og således have konkluderet, at de omhandlede personer ikke som følge af den strafferetlige efterforskning kunne anses for »mistænkte« i henhold til italiensk ret. Ifølge sagsøgeren kunne REA nemlig ikke kvalificere de omhandlede personer som personer, der er mistænkt for at have begået svig, eftersom den strafferetlige efterforskning var en indledende efterforskning, der stadig var igangværende og endnu ikke var afsluttet ved en afgørelse om fremstilling af sagen for den kompetente ret med henblik på en sigtelse. Sagsøgeren har i denne forbindelse fremhævet, at det i henhold til artikel 60 i den italienske strafferetsplejelov først er, når anklagemyndigheden har afsluttet den indledende efterforskning og har besluttet at rejse sigtelse, at den berørte person formelt kan anses for at være »sigtet« og dermed »mistænkt for at have begået svig«.

77 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at artikel 33.2.1, litra a), nr. i), i TTD.EU-tilskudsaftalen generelt henviser til mistanken om at have begået »væsentlige fejl, uregelmæssigheder eller svig« uden at præcisere, hvorfra en sådan mistanke stammer, eller hvad kilden hertil er. Den omstændighed, at der pågår en strafferetlig efterforskning baseret på mistanke om svig i forhold til to fysiske personer, der er bemyndiget til at repræsentere sagsøgeren eller træffe beslutninger på dennes vegne, kan således udgøre en kilde til »mistanke om svig« som omhandlet i artikel 33.2.1, litra a), nr. i), i TTD.EU-tilskudsaftalen.

78 Uden at tage stilling til relevansen og rækkevidden af artikel 60 i den italienske strafferetsplejelov med henblik på fortolkningen af bestemmelserne i TTD.EU-tilskudsaftalen kan denne konstatering i øvrigt ikke drages i tvivl af den omstændighed, at den nævnte strafferetlige efterforskning på tidspunktet for suspensionen af TTD.EU-tilskudsaftalen ifølge den fortolkning af italiensk strafferet, som sagsøgeren har påberåbt sig, befandt sig på et indledende stadium.

79 Efter denne præcisering skal det afgøres, om REA i den foreliggende sag kunne suspendere TTD.EU-tilskudsaftalen i henhold til dennes artikel 33.2.1, litra a), nr. i), på trods af den omstændighed, at mistanken om svig begået af sagsøgerens administrerende direktør og økonomidirektør var en følge af en strafferetlig efterforskning, som vedrørte en anden tilskudsaftale end TTD.EU-tilskudsaftalen, nemlig NGA-tilskudsaftalen.

80 På dette punkt er parterne uenige om fortolkningen af artikel 33.2.1 i TTD.EU-tilskudsaftalen og navnlig om forskellen mellem denne artikels litra a) og litra b).

81 Adspurgt herom i retsmødet gjorde REA nemlig i det væsentlige gældende, at selv om artikel 33.2.1, litra b), i TTD.EU-tilskudsaftalen gjorde det berettiget at suspendere TTD.EU-tilskudsaftalen, når det blev fastslået, at der var »begået« svig i forbindelse med andre aftaler, gav artikel 33.2.1, litra a), nr. i), mulighed for at suspendere TTD.EU-tilskudsaftalen, når der blot forelå »mistanke om svig«. Eftersom ordlyden af artikel 33.2.1, litra a), nr. i), i TTD.EU-tilskudsaftalen ikke indeholder nogen henvisning til denne aftale, kan mistanke om svig i forbindelse med gennemførelsen af andre tilskudsaftaler ifølge REA kvalificeres som mistanke om svig, der gyldigt kan gøre det berettiget at suspendere TTD.EU-tilskudsaftalen som omhandlet i denne bestemmelse. Hvis koncipisten af denne aftale havde ønsket at begrænse muligheden for at suspendere denne i tilfælde af mistanke om svig knyttet til TTD.EU-tilskudsaftalen, ville vedkommende have præciseret dette, således som vedkommende gjorde i aftalens artikel 33.2.1, litra a), nr. ii).

82 Ifølge sagsøgeren skal artikel 33.2.1 i TTD.EU-tilskudsaftalen derimod fortolkes således, at litra a) udelukkende gør det berettiget at suspendere TTD.EU-tilskudsaftalen i tilfælde af mistanke om svig i forbindelse med gennemførelsen af denne aftale, mens litra b) anerkender, at TTD.EU-tilskudsaftalen kan suspenderes i det tilfælde, hvor der er begået svig inden for rammerne af andre aftaler. Sagsøgeren har i denne forbindelse i øvrigt fremhævet, at hvis den af REA anlagte fortolkning var gyldig, ville der ikke være nogen forskel mellem litra a) og litra b) i artikel 33.2.1 i TTD.EU-tilskudsaftalen.

83 Hvad i denne henseende angår fortolkningen af artikel 33.2.1 i TTD.EU-tilskudsaftalen skal det bemærkes, at det i henhold til artikel 1156 i den belgiske borgerlige lovbog ved fortolkningen af en aftale er nødvendigt at undersøge, »hvad aftaleparternes fælles hensigt og kontraktens formål har været snarere end kontraktens ordlyd«.

84 Det skal endvidere fremhæves, at REA i henhold til artikel 33.2.1, litra a), i TTD.EU-tilskudsaftalen kan suspendere denne tilskudsaftale, både hvis støttemodtageren »har begået« svig, og hvis støttemodtageren »mistænkes for at have begået« svig.

85 Som REA har anført, indeholder ordlyden af artikel 33.2.1, litra a), nr. i), i TTD.EU-tilskudsaftalen ganske vist ingen henvisning til denne aftale, således at mistanke om svig i forbindelse med gennemførelsen af en anden aftale kan gøre det berettiget at suspendere TTD.EU-tilskudsaftalen.

86 Det skal imidlertid fremhæves, dels at artikel 33.2.1, litra a), nr. ii), i TTD.EU-tilskudsaftalen indeholder en henvisning til denne aftale, dels at REA i henhold til artikel 33.2.1, litra b), kan suspendere TTD.EU-tilskudsaftalen, hvis støttemodtageren i henhold til tilskudsaftalen »i forbindelse med andre tilskud fra [Unionen] eller Euratom, som er blevet tildelt den pågældende under lignende betingelser – har begået [...] svig«.

87 I overensstemmelse med artikel 1161 i den belgiske borgerlige lovbog, hvorefter »alle kontraktbestemmelser skal fortolkes på baggrund af de øvrige bestemmelser, idet hver enkelt bestemmelse skal tillægges den betydning, der følger af helheden«, gør en samlet læsning af artikel 33.2.1, litra a), nr. i) og ii), i TTD.EU-tilskudsaftalen og af samme aftales artikel 33.2.1, litra b), det muligt at drage den konklusion, at artikel 33.2.1, litra a), nr. i), gør det berettiget at suspendere TTD.EU-tilskudsaftalen, når støttemodtageren (eller enhver fysisk person, der er bemyndiget til at repræsentere støttemodtageren eller træffe beslutninger på dennes vegne) har begået eller mistænkes for at have begået svig i forbindelse med gennemførelsen af denne aftale. Artikel 33.2.1, litra b), gør det derimod muligt at suspendere TTD.EU-tilskudsaftalen, når støttemodtageren (eller enhver fysisk person, der er bemyndiget til at repræsentere

støttemodtageren eller træffe beslutninger på dennes vegne) har begået svig i forbindelse med gennemførelsen af en anden aftale, forudsat at det bevises, at den nævnte svig har en væsentlig indvirkning på TTD.EU-tilskudsaftalen.

88 I denne henseende skal det for det første fremhæves, at i henhold til artikel 1157 i den belgiske borgerlige lovbog (jf. præmis 44 ovenfor) gør denne fortolkning det muligt at tillægge artikel 33.2.1, litra b), i TTD.EU-tilskudsaftalen en effektiv virkning.

89 Som sagsøgeren med rette har gjort gældende, fører den af REA foreslåede fortolkning af artikel 33.2.1, litra a), nr. i), i TTD.EU-tilskudsaftalen (jf. præmis 81 ovenfor) nemlig til, at ordlyden af samme aftales artikel 33.2.1, litra b), i sidste ende fratages sin betydning, eftersom det tilfælde, hvor TTD.EU-tilskudsaftalen suspenderes på grund af svig begået i forbindelse med en anden tilskudsaftale – ifølge REA's fortolkning – allerede kunne være fastsat i artikel 33.2.1, litra a), således at det ikke ville være nødvendigt at have denne bestemmelses litra b).

90 For det andet er denne fortolkning i overensstemmelse med det princip om fortolkning til skade for den, der har affattet aftalevilkåret, som er fastsat i artikel 1162 i den belgiske borgerlige lovbog, hvorefter »[aftalen] i tvivlstilfælde fortolkes [...] mod den, der har fastsat bestemmelserne, og til fordel for den, der har påtaget sig forpligtelsen«. Følgelig skal artikel 33.2.1, litra a), i TTD.EU-tilskudsaftalen fortolkes til skade for REA, som affattede den, og til fordel for sagsøgeren, som indgik aftalen.

91 Det skal derfor fastslås, at simpel mistanke om svig vedrørende gennemførelsen af en anden tilskudsaftale end TTD.EU-tilskudsaftalen, som sagsøgeren deltog i, ikke kan kvalificeres som mistanke om svig som omhandlet i artikel 33.2.1, litra a), nr. i), i TTD.EU-tilskudsaftalen, som kan gøre det berettiget at suspendere denne aftale.

92 Som det er fremhævet i præmis 87 ovenfor, kunne svig i forbindelse med gennemførelsen af en anden tilskudsaftale end TTD.EU-tilskudsaftalen i øvrigt have gjort det berettiget, at denne aftale blev suspenderet, såfremt betingelserne i aftalens artikel 33.2.1, litra b) – dvs., at der blev begået svig, der havde en væsentlig indvirkning på TTD.EU-tilskudsaftalen – var opfyldt, hvilket ikke var tilfældet i den foreliggende sag. Eftersom REA ikke støttede afgørelsen om at suspendere TTD.EU-tilskudsaftalen på aftalens artikel 33.2.1, litra b), med den begrundelse, at det ikke var godtgjort, at der var begået svig, undersøgte organet nemlig ikke, om den anden betingelse var opfyldt i den foreliggende sag, nemlig om denne svig havde en væsentlig indvirkning på TTD.EU-tilskudsaftalen.

93 Denne konklusion kan ikke drages i tvivl af de øvrige argumenter, som REA har fremført.

94 Hvad for det første angår argumentet om, at REA i det væsentlige besluttede at suspendere TTD.EU-tilskudsaftalen efter at være blevet underrettet om indledningen af OLAF-undersøgelsen, som vedrørte et bestemt antal tilskudsaftaler undertegnet af sagsøgeren, herunder TTD.EU-tilskudsaftalen, skal det indledningsvis bemærkes, at dette argument modsiges af den omstændighed, som REA selv har anerkendt i duplikken (jf. præmis 62 ovenfor), at såvel forhåndsmeddelelsen som bekræftelsesskrivelsen om suspension udelukkende begrunder suspensionen af TTD.EU-tilskudsaftalen med den strafferetlige efterforskning af sagsøgerens administrerende direktør og økonomidirektør. I de to dokumenter foretages der ikke nogen henvisning til OLAF-undersøgelsen.

95 Det skal i denne forbindelse i øvrigt fremhæves, at formålet med skrivelsen af 13. januar 2022, hvorved OLAF underrettede REA om indledningen af sin undersøgelse, ikke var, at TTD.EU-tilskudsaftalen skulle suspenderes som forebyggende administrativ foranstaltning (jf. præmis 12 ovenfor).

96 På grundlag af sagens akter (jf. præmis 94 ovenfor) kan det således lægges til grund, at suspensionen af TTD.EU-tilskudsaftalen udelukkende var begrundet i den strafferetlige efterforskning af mistanken om svig i forbindelse med gennemførelsen af NGA-tilskudsaftalen.

97 REA er ganske vist i lighed med enhver af Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer i henhold til artikel 10, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT 2013, L 248, s. 1) forpligtet til at sikre overholdelsen af tavshedspligten i forbindelse med de undersøgelser, der foretages af OLAF.

98 Det fremgår imidlertid af retspraksis, at reglen om tavshedspligt i forbindelse med OLAF's undersøgelser, der er fastsat i artikel 10, stk. 3, i forordning nr. 883/2013, skal fortolkes i den sammenhæng, hvori den indgår, og navnlig i lyset af 12. betragtning til forordning nr. 883/2013, hvorefter OLAF's undersøgelser bør gennemføres under fuld respekt for de grundlæggende frihedsrettigheder (jf. i denne retning dom af 6.6.2019, Dalli mod Kommissionen, T-399/17, ikke trykt i Sml., EU:T:2019:384, præmis 169).

99 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at det fremgår af ordlyden af artikel 33.2.2 i TTD.EU-tilskudsaftalen, at »[i]nden gennemførelsen af [TTD.EU-tilskudsaftalen] suspenderes, underretter organet formelt den berørte koordinator eller støttemodtager om dets hensigt om at suspendere gennemførelsen af TTD.EU-tilskudsaftalen og dets bevæggrunde samt opfordrer den pågældende til at fremsætte sine bemærkninger senest 30 dage efter modtagelsen af meddelelsen«.

100 Selv om REA i henhold til artikel 10, stk. 3, i forordning nr. 883/2013 havde pligt til at sikre overholdelsen af fortroligheden af OLAF-undersøgelsen, var organet derfor i overensstemmelse med artikel 33.2.2 i TTD.EU-tilskudsaftalen ligeledes forpligtet til at overholde forpligtelsen til at begrunde afgørelsen om suspension af den nævnte aftale med henblik på at gøre det muligt for sagsøgeren at forsvare sig.

101 I denne sammenhæng og henset til oplysningerne i sagsakterne (jf. præmis 94 ovenfor) er overholdelsen af tavshedspligten i forhold til OLAF-undersøgelsen, som REA i øvrigt har påberåbt sig på generel vis efter indgivelsen af stævningen, ikke overbevisende som følge af den omstændighed, at suspensionen af TTD.EU-tilskudsaftalen var begrundet i mistanke om svig i forbindelse med gennemførelsen af denne aftale og ikke af NGA-tilskudsaftalen.

102 Hvad for det andet angår argumentet om, at REA ved at suspendere TTD.EU-tilskudsaftalen handlede ud fra et forsigtighedshensyn med henblik på at beskytte Unionens finansielle interesser, skal det bemærkes, at den forpligtelse til forsvarlig økonomisk forvaltning af Unionens midler, der påhviler REA som organ i henhold til artikel 317 TEUF (jf. i denne retning dom af 21.2.2024, Greenspider mod Eismea, T-733/21, ikke trykt i Sml., EU:T:2024:104, præmis 39), ikke kan bemyndige organet til at suspendere TTD.EU-tilskudsaftalen i strid med aftalens artikel 33.2.1, litra a), nr. i).

103 Det skal således fastslås, at REA ved at beslutte at suspendere TTD.EU-tilskudsaftalen som følge af den omstændighed, at sagsøgerens administrerende direktør og økonomidirektør, dvs. to fysiske personer, der var bemyndiget til at repræsentere sagsøgeren eller træffe beslutninger på dennes vegne, var mistænkt for svig i forbindelse med en anden tilskudsaftale end TTD.EU-tilskudsaftalen, tilsidesatte artikel 33.2.1, litra a), nr. i), i TTD.EU-tilskudsaftalen.

104 Henset til det ovenstående skal det første og det tredje anbringende, der er fremsat til støtte for den første påstand, tages til følge, uden at det er nødvendigt at tage stilling til de øvrige argumenter, som sagsøgeren har fremført til støtte for disse anbringender, eller til de øvrige anbringender, der er fremsat til støtte for denne påstand.

Den anden påstand om, at Retten pålægger REA at ophæve suspensionen af TTD.EU-tilskudsaftalen

105 Hvad angår den anden påstand skal det bemærkes, at REA ved en skrivelse af 10. september 2024 meddelte Retten, at suspensionen af TTD.EU-tilskudsaftalen var blevet ophævet, og at REA og sagsøgeren havde aftalt at genoptage gennemførelsen af denne aftale, hvilket sagsøgeren bekræftede (jf. præmis 26 og 27 ovenfor). Det er derfor ufornødent at træffe afgørelse om den anden påstand.

Den tredje påstand om, at REA tilpligtes at betale sagsøgeren 500 000 EUR i erstatning

106 Sagsøgeren er af den opfattelse, at selskabet har lidt et alvorligt økonomisk tab som følge af suspensionen af TTD.EU-tilskudsaftalen, og kræver erstatning fra REA på 500 000 EUR, hvilket beløb ifølge sagsøgeren kan præciseres yderligere under proceduren.

107 Sagsøgeren har på grundlag af en rapport fra en sagkyndig, som sagsøgeren har bemyndiget (herefter »den befuldmægtigede sagkyndiges rapport«), fremhævet, at suspensionen af TTD.EU-tilskudsaftalen kan have en negativ økonomisk indvirkning på aftalens gennemførelse, såfremt den genoptages. Selv om formålene med og budgettet for TTD.EU-tilskudsaftalen fortsat er uændrede, vil den internationale økonomiske og geopolitiske sammenhæng, der bl.a. er kendetegnet ved højere råvare- og energipriser samt vanskeligheder i forbindelse med transport og logistik, ifølge sagsøgeren sandsynligvis medføre en revision af de tilbud, som sagsøgeren modtog i januar 2022 vedrørende messer, workshops, konferencer og andre arrangementer, hvilket vil tvinge sagsøgeren til at gennemføre aktiviteterne på en betydeligt mere indskrænket måde, end hvad der oprindeligt var påtænkt, at afstå fra at udføre visse aktiviteter og i sidste ende at afstå fra at gennemføre hele TTD.EU-tilskudsaftalen.

108 Sagsøgeren har efter at have fremhævet, at selskabet er en anerkendt professionel aktør på vinområdet såvel på nationalt og globalt plan som på EU-plan, desuden gjort gældende, at den forhastede suspension af TTD.EU-tilskudsaftalen har skadet sagsøgerens omdømme og image med hensyn til erhvervsmæssig pålidelighed, troværdighed, legitimitet og god tro i sagsøgerens forhold til partnere.

109 Ifølge sagsøgeren er det lidte tab i øvrigt sikkert, eftersom vurderingen af suspensionen af TTD.EU-tilskudsaftalens mulige negative konsekvenser er blevet beskrevet nærmere i stævningen.

110 I modsætning til, hvad REA har gjort gældende, er sagsøgeren desuden af den opfattelse, at der er årsagsforbindelse mellem det tab, der er lidt, og REA's adfærd, for så vidt som sagsøgeren ikke ville have lidt noget tab, hvis REA ikke havde suspenderet TTD.EU-tilskudsaftalen.

111 REA har bestridt disse argumenter og er af den opfattelse, at påstanden om erstatning for økonomisk og ikke-økonomisk skade er åbenbart ugrundet.

112 Det skal indledningsvis bemærkes, at selv om suspensionen af TTD.EU-tilskudsaftalen ganske vist er blevet ophævet (jf. præmis 26 ovenfor), gør genoptagelsen af gennemførelsen heraf det ikke muligt for sagsøgeren at opnå et resultat, der svarer til det, sagsøgeren søger at opnå med fremsættelsen af påstanden om erstatning for den skade, som denne mener at have lidt som følge af suspensionen af den nævnte tilskudsaftale.

113 Der skal derfor stadig træffes afgørelse om sagsøgerens erstatningspåstand.

114 Det skal indledningsvis bemærkes, at sagsøgerens erstatningspåstand udelukkende er af kontraktmæssig karakter.

115 Det skal således bemærkes, at Unionens ansvar i kontraktforhold i henhold til artikel 340, stk. 1, TEUF bestemmes efter den lovgivning, der finder anvendelse på den pågældende kontrakt, der i den foreliggende sag, således som det allerede er fastslået i præmis 36 ovenfor, er den gældende EU-ret, om nødvendigt suppleret af belgisk ret.

116 Det følger heraf, således som det er anført i præmis 37 og 38 ovenfor, at TTD.EU-tilskudsaftalen er reguleret af de relevante bestemmelser i EU-retten, dvs. i den foreliggende sag EUF-traktaten, chartret og finansforordningen, og med henblik på at udfylde et hul i kontraktbestemmelserne eller i de relevante EU-retlige bestemmelser af den nationale ret, der er udpeget i aftalen, dvs. i det foreliggende tilfælde belgisk ret.

117 I mangel af relevante EU-retlige bestemmelser skal der således i denne sammenhæng henvises til de betingelser for ansvar i kontraktforhold i belgisk ret, der var gældende på tidspunktet for indgåelsen og gennemførelsen af TTD.EU-tilskudsaftalen.

118 I første række bestemmer artikel 1142 i den belgiske borgerlige lovbog, der indgår i afsnit III i bog III med overskriften »Aftaler eller aftalemæssige forpligtelser i almindelighed«, at »[e]nhver forpligtelse til at handle eller undlade at handle udløser erstatningspligt i tilfælde af manglende opfyldelse fra skyldnerens side«.

119 I anden række bestemmes det i artikel 1147 i den belgiske borgerlige lovbog, at »[e]n skyldner er pligtig at yde erstatning, enten når vedkommendes forpligtelse ikke er opfyldt, eller når opfyldelsen forsinkes, medmindre den manglende opfyldelse påviseligt skyldes en udefrakommende årsag, der ikke kan tilregnes skyldneren, og vedkommende derudover ikke har handlet i ond tro«.

120 Det følger af disse bestemmelser, at det forhold, der ligger til grund for kontraktansvaret i henhold til den belgiske borgerlige lovbog, er hel eller delvis manglende opfyldelse af aftalen, som kan tilregnes en af medkontrahenterne. For at opnå erstatning for tab, der er lidt som følge af misligholdelse af en aftale, uanset om der er tale om et formuetab eller ej, påhviler det sagsøgeren at godtgøre, at der er årsagsforbindelse mellem den manglende opfyldelse af de kontraktlige

forpligtelser og tabet, således som det er indtrådt (jf. dom af 4.5.2017, Meta Group mod Kommissionen, T-744/14, ikke trykt i Sml., EU:T:2017:304, præmis 270 og den deri nævnte retspraksis).

121 Som REA har fremhævet, uden i øvrigt at blive modsagt af sagsøgeren, skal tre betingelser i denne forbindelse være opfyldt, for at der kan ydes erstatning for et tab, der udspringer af et kontraktforhold, nemlig manglende opfyldelse af kontrakten, et tab og en årsagsforbindelse mellem den manglende opfyldelse og tabet (jf. dom af 4.5.2017, Meta Group mod Kommissionen, T-744/14, ikke trykt i Sml., EU:T:2017:304, præmis 271 og den deri nævnte retspraksis).

122 Hvad angår den første betingelse skal det fastslås, at REA, således som det fremgår af undersøgelsen af den første påstand, besluttede at suspendere TTD.EU-tilskudsaftalen i strid med dennes artikel 33.2.1, litra a), nr. i).

123 Da de tre betingelser, der er nævnt i præmis 121 ovenfor, er kumulative (dom af 11.6.2015, EMA mod Kommissionen, C-100/14 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2015:382, præmis 100), skal det derfor undersøges, om de øvrige betingelser, der er nævnt i præmis 121 ovenfor, er opfyldt.

124 Hvad angår den anden betingelse har sagsøgeren nedlagt påstand om erstatning for såvel økonomisk som ikke-økonomisk skade.

125 Hvad navnlig angår den økonomiske skade har sagsøgeren nedlagt påstand om erstatning for de negative økonomiske konsekvenser, som ifølge sagsøgeren følger af suspensionen af TTD.EU-tilskudsaftalen (jf. præmis 107 ovenfor).

126 Selv om det ganske vist er sandsynligt, at sagsøgeren efter suspensionen af TTD.EU-tilskudsaftalen formentlig måtte suspendere eller annullere visse messer, workshops, konferencer og andre arrangementer, der var planlagt med henblik på gennemførelsen af TTD.EU-tilskudsaftalen, har sagsøgeren imidlertid ikke bevist, at de økonomiske tab, som sagsøgeren hævder at have lidt, faktisk er indtrådt i den foreliggende sag.

127 Det skal i denne forbindelse påpeges, at sagsøgeren har fremlagt den befuldmægtigede sagkyndiges rapport udarbejdet den 7. juli 2022.

128 Det præciseres imidlertid i den befuldmægtigede sagkyndiges rapport, at der på tidspunktet for dens udarbejdelse »ikke [var] indtrådt noget reelt økonomisk tab eller havde været tale om noget forskud: idet der f.eks. ikke [var blevet] udbetalt noget forskud […], ingen bod betalt, og intet acontobeløb betalt«. Af denne grund begrænser den befuldmægtigede sagkyndiges rapport sig til at illustrere »de potentielle økonomiske, finansielle, formue- og ikke-formuerelaterede risici, som sagsøgeren kunne stå over for som følge af suspensionen«.

129 Det fremhæves således som eksempel i den befuldmægtigede sagkyndiges rapport, at Prodeca, en spansk støttemodtager, »kom i en situation, hvor selskabet måtte afstå fra at deltage i en messe for mad- og drikkevarer (China Food Drinks Fair) i Chengdu i Kina, der oprindeligt var planlagt til marts og derefter udsat til april og siden til juli-august 2022«, selv om dette selskab »allerede havde bekræftet sin deltagelse i begivenheden i begyndelsen af februar 2022 og havde udbetalt et forskud på 33 500 EUR til organisatoren for at reservere det område, hvor selskabets stand på 85 kvadratmeter skulle installeres«. Selv om sagsøgeren ganske vist har fremlagt et udkast til tilbud

for at bevise, at forskuddet på 33 500 EUR skulle betales for at reservere det område, hvor standen på 85 kvadratmeter skulle installeres, har sagsøgeren imidlertid ikke fremlagt noget bevis for, at dette beløb rent faktisk blev betalt.

130 Endvidere opregnes i den befuldmægtigede sagkyndiges rapport en række planlagte fagmesser, som efterfølgende blev annulleret eller suspenderet. Hvad bl.a. angår arrangementet »ProWine Shangai« begrænser den befuldmægtigede sagkyndiges rapport sig imidlertid til at give et skøn over de potentielle omkostninger uden at fremlægge dokumenter, der godtgør, at de nævnte omkostninger reelt blev afholdt. På samme måde føres der bevis for de rent vejledende omkostninger, der er anslået for sagsøgerens deltagelse i de øvrige annullerede begivenheder, der er nævnt i den befuldmægtigede sagkyndiges rapport, såsom »WineTo Asia Shenzhen«, »Bellavita Chicago Expo«, »Summer Fancy Food edition« og »Texom in Dallas«, i kraft af brochurer eller aktivitetsplaner, som ikke indeholder fakturaer, der godtgør, at de nævnte omkostninger faktisk blev afholdt.

131 Hvad endelig angår listen over workshops, begivenheder inden for elektronisk handel mellem virksomheder, seminarer, uddannelseskurser og kommende fagmesser, der fremgår af den befuldmægtigede sagkyndiges rapport, skal det bemærkes, at der blot er tale om en liste over begivenheder, hvoriblandt et vist antal i øvrigt fandt sted inden suspensionens ikrafttræden, og hvilken liste ikke er ledsaget af et – end ikke vejledende – skøn over omkostningerne.

132 Adspurgt herom i retsmødet var sagsøgeren efter at have præciseret, at det økonomiske tab, som selskabet påberåbte sig, skulle anses for et aktuelt og allerede indtruffet tab, i øvrigt ikke i stand til at angive, hvilke dokumenter i sagsakterne der gjorde det muligt at bevise det angivelige økonomiske tab og navnlig de omkostninger, som sagsøgeren angiveligt havde måttet afholde som følge af suspensionen af TTD.EU-tilskudsaftalen.

133 Det skal derfor fastslås, at sagsøgeren ikke har godtgjort, at det økonomiske tab, som selskabet hævder at have lidt som følge af suspensionen af TTD.EU-tilskudsaftalen, reelt var indtruffet på tidspunktet for indgivelsen af stævningen. Som REA har gjort gældende, har sagsøgeren alene støttet sine påstande på fremskrivninger, hvilket i øvrigt bekræftes af den omstændighed, at sagsøgeren ikke nøjagtigt har præciseret størrelsen af det økonomiske tab, som selskabet kræver erstatning for.

134 Hvad angår det ikke-økonomiske tab har sagsøgeren nedlagt påstand om erstatning for en angivelig skade på omdømme og image, som ifølge sagsøgeren følger af suspensionen af TTD.EU-tilskudsaftalen. Sagsøgeren har imidlertid ikke fremlagt noget bevis til støtte for en sådan skade.

135 Hvad endelig og subsidiært angår den tredje betingelse om, at der skal foreligge et kontraktligt ansvar, skal det fastslås, at sagsøgeren ikke med sikkerhed har godtgjort en årsagsforbindelse mellem den adfærd, som REA bebrejdes for, og det tab, der angiveligt er lidt.

136 Hvad angår det påberåbte økonomiske tab gælder det nemlig, at selv hvis det antages, at et sådant tab er godtgjort (jf. præmis 133 ovenfor), fremgår det af den befuldmægtigede sagkyndiges rapport, at »programmet – på grund af covid-19-pandemien og den deraf følgende indstilling af aktiviteter – siden udarbejdelsen heraf konstant blev stillet over for markedets nye behov og de objektive vanskeligheder ved gennemførelsen af aktiviteterne på grund af det fortsatte behov for

aflysninger og udsættelse af arrangementer«. Det kan derfor ikke udelukkes, at i det mindste en del af de ekstraomkostninger, som sagsøgeren hævder at have måttet afholde som følge af suspensionen af TTD.EU-tilskudsaftalen, i realiteten er forbundet med covid-19-pandemien.

137 Hvad angår den ikke-økonomiske skade, hvis det antages, at en sådan skade er godtgjort (jf. præmis 134 ovenfor), kan det ikke udelukkes, at den kan være knyttet til den strafferetlige efterforskning og ikke til suspensionen af TTD.EU-tilskudsaftalen.

138 Henset til samtlige ovenstående bemærkninger tages den tredje påstand ikke til følge.

Sagsomkostninger

139 Ifølge Rettens procesreglements artikel 134, stk. 1, pålægges det den tabende part at betale sagsomkostningerne, hvis der er nedlagt påstand herom. Da REA har tabt sagen, bør det pålægges REA at betale sagsomkostningerne i overensstemmelse med sagsøgerens påstand herom.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RETTEN (Tiende Udvidede Afdeling):

1) Det Europæiske Forvaltningsorgan for Forsknings (REA) afgørelse om at suspendere tilskudsaftale nr. 874904 vedrørende projektet »European Quality Wines: Taste the Difference – TTD.EU«, der er indeholdt i REA's skrivelse af 2. maj 2022, er ugyldig.

2) Det er ufornødent at træffe afgørelse om den anden påstand om, at REA tilpligtes at ophæve suspensionen af tilskudsaftale nr. 874904 vedrørende projektet »European Quality Wines: Taste the Difference – TTD.EU«.

3) I øvrigt frifindes REA.

4) REA betaler sagsomkostningerne.

Porchia Jaeger Madise

Nihoul Verschuur

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 6. november 2024.

Underskrifter

Indhold

Tvistens baggrund 2

De faktiske og processuelle omstændigheder efter sagens anlæggelse 4

Parternes påstande 6

Retlige bemærkninger 6

Voldgiftsbestemmelsen 6

Den gældende lovgivning 6

Den første påstand om, at Retten fastslår, at bekræftelsesskrivelsen om suspension af TTD.EU-tilskudsaftalen er ugyldig 8

Den anden påstand om, at Retten pålægger REA at ophæve suspensionen af TTD.EU-tilskudsaftalen 17

Den tredje påstand om, at REA tilpligtes at betale sagsøgeren 500 000 EUR i erstatning 17

Sagsomkostninger 21